

OCENA Dramska uprizoritev

Igra kontrastov in dvoumnosti

SLAVKO PEZDIR

Miha Mazzini: Let v Rim
režiser **Alen Jelen**
MGL in Gledališče Glej
premiere, 8. 12. 2008

V zgljedno zajetnem in raznovrstnem programskem nizu letošnjih koprodukcij je Mestno gledališče ljubljansko v sodelovanju z Gledališčem Glej na svoji Mali sceni krstno uprizorilo dramski prvenec sicer že uveljavljenega slovenskega književnika in scenarista Miha Mazzinija *Let v Rim*. Njegov v realni čas ene ure ter prostor kapelice na enem od mednarodnih letališč postavljeni »teroristični triler«, ki ne skriva vsebinskih iztočnic v 11. septembru 2001 in terorističnem napadu na Svetovni trgovinski center v New Yorku ter z njim spodbujenih globalnih posledicah, je ob sodelovanju dramaturginje Ane Kržišnik, lektorja Arka in glasbene opremljevalke Darje Hlavka Godina na asketsko komorno prizorišče scenografke in kostumografke Vesne Blagotinšek spoštljivo, pregledno in avtorsko nevsiljivo postavil režiser Alen Jelen.

Mazzinijev odrski prvenec je zgrajen tako rekoč dvojiško, kar ponuja avtorju možnosti vzpostavljanja nasprotij in dvoumnosti, s katerimi lahko dovolj drastično in kdaj tudi shematično spregovori o nekaterih osebnih lastnostih, razmišljanjih, dvomih in občutjih sodobnega slehernika, ujetega v vse bolj globalizirano družbeno okolje. Prvo nasprotje vzpostavlja avtor že z izbiro prizorišča dogajanja, in sicer z le redko obiskano tiho kapelico za osebno meditacijo in pogovor vernikov z Bogom, zvočno le nekoliko izolirano, sicer pa tako rekoč postavljeno sredi vrveža sodobnega ter z vsakršnimi šumi zasičenega letališkega »mravljišča«. Osrednje dramatično nasprotje vzpostavlja s protiigro antagonistov: Starega, ki se pred odhodom v bolnišnico na zloslutno operacijo poln vsakršne notranje nejevere in dvomov zateče v prostor (samo)spraševanja o sebi, svojem dosedanem življenju, razpolaganju z nikoli prepoznanimi in potrjenimi talenti, a tudi mučnega in

MATEJ PUC IN MARKO SIMČIČ NA PRIZORIŠČU IN V KOSTUMIH VESNE BLAGOTINŠEK

negotovega iskanja stika z Bogom in drugim, bližnjim – čeprav neznanem; in Mladega, ki se v prostoru anonimne zbranosti poskuša skriti uro pred svojo več let skrbno načrtovano teroristično akcijo, v kateri naj bi kot brezobzirno premočrtni in ledeno brezčutni racionalist popolnoma in v celoti ter pogubno celo za svoje najbližje družinske člane in druge nedolžne potnike uresničil svoj že zdavnaj prepoznani in

prav zdaj do konca izigrani oz. zlorabljeni talent. Dinamično dvoumje prikazanega spodbuja tudi naslov Let v Rim, ki poleg konkretnosti rutinskega letalskega leta v italijansko prestolnico spodbuja tudi metafizične razsežnosti ob potovanju v svetovno središče katoliške vere.

V spoštljivi do besedila in njegove čim bolj verjetne igralske oživitve pozorni postavitvi Alena Jelena sta glavni nalogi zanesljivo in značajsko reliefno oživila Marko Simčič, ki je Starca upodobil z vso njegovo razjedajočo notranjo cagavostjo in razklanostjo med vero in nevero, upom in strahom ter je vsaj na poslednji postaji svojega nezadoščenega življenja za hip prepoznal in doživel »odrešilni« utrinek nikoli do takrat uresničene talenta, in Matej Puc, ki je Mladeniča najprej asketsko in zadržano upodobil kot premočrtno samozavestnega racionalista in samovšečnega poslovneža ter ga nazadnje izostril v brezčutno in brezčustveno mefistovsko postavo novodobnega »slepega« uresničevalca »poslanstva« oz. talenta v območju najbolj zavrnjenega anonimnega terorističnega nasilja.